

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi strony powodowej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 marca 2007 r., sygn. akt III Ca (...) w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Usługowo - Produkcyjnego "I(...)" Spółki Jawnej w K.

przeciwko J. J. i J. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lipca 2008 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Powódka - Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjne „I(...)” Spółka Jawna w K. wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 2 marca 2007 r. w sprawie sygn. akt III Ca (...) oddalającego jej powództwo przeciwko pozwanym J. J. oraz J. W. o zapłatę kwoty 20.642,90 złotych.

W zamiarze wypełnienia wymagania uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), powodowa spółka wskazała, że pozwani są członkami zarządu spółki „R(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., która ma zobowiązania wobec powódki w wymienionej wysokości. Ponieważ egzekucja wobec spółki „R(...)” okazała się bezskuteczna, powódka na podstawie art. 299 k.s.h. wystąpiła przeciwko członkom

zarządu. Oddalenie powództwa przez Sąd Okręgowy pozbawia powoda możliwości zaspokojenia. Szkada wyraża się nieuregulowanym przez pozwanym zadłużeniem w kwocie 20.642,90 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać - obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe – także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy.

Każde z wymienionych wymagań ma charakter konstrukcyjny i niespełnienie któregokolwiek z nich powoduje odrzucenie skargi *a limine* bez wzywania do usunięcia wady skargi.

Jak przyjmuje się jednolicie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu przez skarżącego przekonującego wyводу, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru, czasu powstania oraz związku przyczynowego z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem – oraz uprawdopodobnieniu tych okoliczności, przez powołanie i przedstawienie dowodów lub innych środków dowodowych, niespełniających wymagań wynikających z przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c. - por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2008 r., IV CNP 214/07, niepubl.; z dnia 29 sierpnia 2007 r., V CNP 105/07, niepubl.; z dnia 27 kwietnia 2007 r., III CNP 24/07, niepubl.; z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05; niepubl.; 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16). Jest to szczególnie istotne albowiem chodzi o szkodę, która już nastąpiła, a nie o szkodę zagrażającą w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006/6/10; z dnia 31 stycznia 2006 r., CNP 38/05, OSNC 2007/7-8/41).

Tymczasem skarżąca spółka ograniczyła się do stwierdzenia, że szkoda, jaką miało wyrządzić wydanie zaskarżonego orzeczenia, odpowiada dochodzonemu roszczeniu. Oświadczenie to nie może być, z opisanych przyczyn, uznane za spełniające wymagania art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.